ПЛАТФОРМА 5

«СУЧАСНІ ЗАКОНОМІРНОСТІ УПРАВЛІННЯ ТА ЦИФРОВА ЕКОНОМІКА»

УДК 338.28

Касич А.О., д.е.н., професор
Київський національний університет
технологій та дизайну

РОЗВИТОК СУЧАСНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Концепція «цифрової економіки», запропонована в кінці 1990-х років Д. Тапскоттом, набуває поширення, оскільки дозволяє пояснити вплив цифрової інформації на розвиток всіх сфер життєдіяльності суспільства. Цифрові технології, які виконують трансформаційну функцію у розвитку, створюють нові можливості для отримання економічних та соціальних вигод для людей, бізнесу та урядів. Використання цифрових технологій забезпечує інклюзивний та сталий економічний розвиток у всіх секторах економіки без виключення. Значною мірою розвиток цифрової економіки впливає і на діяльність окремих компаній та зумовлює необхідність розвитку управлінських технологій.

Важливим завданням сучасної науки є встановлення природи впливу цифрової економіки на функціональні сфери діяльності підприємства, які потребують застосування сучасних технологій управління. Частково ці питання представлено в працях [1-5].

Цифрова економіка це економіка, в умовах якої відбувається формування нових джерел розвитку за рахунок цифрових технологій. Найдієвіші характеристики цифрової економіки можна синтезувати наступним чином: мобільність, використання великих даних і мережеві ефекти. Ці ефекти цифровізації провляються на всіх рівнях функціонування економіки та потребують переходу до технологій цифрового управління на рівні держави,

міст, підприємств.

Основний ефект впровадження цифрових технологій на рівні компаній проявився в: спрощенні та прискоренні процесів, підвищенні точності та якості роботи. Фактично всі функціональні сфери підприємства зазнають трансформацій під впливом цифровізації. Розуміння цих змін дає можливість визначити основні напрями удосконалення управлінських процесів.

Впровадження цифрових технологій найбільшою мірою вплинуло на трансформації функцій «маркетинг», «виробництво», «ресурсне забезпечення», «науково-технічна та інноваційна діяльність», «реалізація», інших.

Так, в межах *маркетингової діяльності* підприємства сучасні інформаційні технології дозволяють проводити дослідження ринків та моніторинг бізнес-середовища використовуючи великі дані, що підвищує рівень інформаційного забезпечення управлінських рішень у цій сфері.

Роль споживача в умовах цифрової економіки суттєво змінилась: він замість пасивного покупця стає активним учасником процесів створення нової продукції . Підвищення рівня обізнаності споживача про розвиток технологій у тих чи інших секторах економіки здійснює значний тиск на виробництво.

Значні зміни цифрові технології зумовлюють і у *виробних процесах*, причому не лише науково-містких виробництв. Управління виробництвом по-факту означає управління автоматизованими виробництвами та роботизованими комплексами, науковим та технотронним удосконаленням технологій виробництва, розвитком штучного інтелекту), тобто виробничий менеджмент у сучасних умовах повинен реагувати на суттєве скорочення циклу створення та виробництва продукції.

Управління персоналом – функціональна сфера, в якій сучасні компанії впроваджують різноманітні інструменти Digital HR, зокрема, постійний моніторинг умов праці, аналізу продуктивності та мотивації, креативні активність тощо. В сфері управління HR відбувається постійне підвищення кваліфікації персоналу, його додаткове навчання за рахунок цифровізації, яка дозволяє постійно обновляти та удосконалювати всю систему регламентуючих

документів та впроваджувати сучасні системи контролю та моніторингу (віртуальні колаборації, peer-to-peer, репутаційні системи оцінки тощо). Фактично відбувається перехід від управління зайнятістю до управління компетенціями. Найбільш важливими стають такі характеристики персоналу як імпровізація, творчість, креативність.

Таким чином, в умовах цифрової економіки змінюються акценти розвитку систем управління, які перетворюються на системи цифрового стратегічне планування спрямовані на пошук швидких та ефективних рішень в межах всього функціонального ланцюжка підприємства «технології – бізнес-процеси – ресурсне забезпечення – діяльність на ринку – корпоративна культура». Інформація стала чинником, який суттєво впливає на якість управлінських рішень . Великі дані і не тільки, здатність їх трансформувати у діяльність компаній визначають їх конкурентоспроможність у довгостроковій перспективі.

Не можна вважати, що цифровізація менеджменту є єдиним напрямом розвитку теорії та практики менеджменту в сучасних умовах, які доповнюються новими методами та інструментами. Цифровізація менеджменту по факту означає формування принципово іншої корпоративної культури, дослідження розвитку якої потребує більш детального дослідження.

Література

1. Касич А.О. Інноваційні активність підприємств України: динаміка, проблеми та шляхи вирішення / Касич А.О., Канунікова К.О. // Інвестиції: практика та досвід. – 2016. – № 22. – С. 21-24.

2. Касич А.О. Теоретичні та практичні аспекти управління конкурентоспроможністю підприємства / Касич А.О., Глущенко Д.О. // Економіка та держава. – 2016. – №11. – С. 65-70.

3. Левченко Е.В. Влияние цифровизации на развитие системы менеджмента качества. Вестник СГСЭУ. 2018. № 4 (73). – 9-14.

4. Besson, P. & Rowe, F., 2012. Strategizing information systems-enabled organizational transformation: A transdisciplinary review and new directions. Journal

of Strategic Information Systems, 21(2), pp.103–124.

5. Pinzaru Fl. Managing In The Digital Economy: An Introductive Discussion. – Електронний ресурс. – Режим доступу: http://pmr.uni-pannon.hu/articles/4_2_pinzaru.pdf

УДК 004.05

Тураев Ш.А. к.т.н., доцент
Рихситиллаева С.
Ташкентский государственный технический университет

ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ СЕРТИФИКАЦИИ

В Республике Узбекистан введена и действует Национальная система сертификации (НСС) и Национальная система аккредитации (НСА).

Общее руководство Системой, организацию и координацию работ по реализации целей Системы в соответствии с законодательством осуществляет Национальный орган по сертификации Республики Узбекистан (Агентство «Узстандарт») [1, 2].

Схемы сертификации, используемые в Системе, основываются на схемах, принятых в Международной организации по стандартизации (ISO). Схемы декларирования соответствия, используемые в Системе, учитывают принятый в Европейском Союзе модульный подход по подтверждению соответствия.

Деятельность по сертификации основывается на Законах Республики Узбекистан «О защите прав потребителей», «Об оценке соответствия» и других законодательных и нормативных актах.

Проведение сертификации и выдача сертификатов либо декларирование продукции в любом случае необходимы. Порядок сертификации продукции в соответствие с законодательством Республики Узбекистан подразумевает определенные поэтапные действия, которые находятся в соответствующей зависимости от видов сертифицируемой продукции. К примеру, различное электрооборудование, запасные части к автомобилям предполагают